Ч. 330 (14.227). Львів, вівторок 10. грудня 1935. Poczto̧ opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10. II пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 140.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Пропонують Італії половину Абисинії.

ЛЬОНДОН, 9. 12. ПАТ. Пропозиції, які привіз нині до Льондону знавець Форін Офісу Петерсен і над якими радитиме британський кабінет міністрів під проводом прем. Болдуїна, зводяться до того: 1. Східна частина провінції Тігре, яку заняли італійські війська, залишиться при Італії з Адуею і Макале. Святе місто абісинців Аксум віддадуть Абісинії. Границю між Тігре та Еритреєю вирівнають на користь Італії, яка дістане більшу смугу землі у провінції Данакіль. 2. Італія дістане цілу провінцію Огаден зі суміжними провінціями Баля та Боран до 36. степеня ґеографічної довжини на заході і до 8. степеня ґеографічної ширини. Таким чином італійські посілости посунулись би на 75 км. на полудне від Аддіс-Абеби. Ці простори обіймають смугу озер, які є продовженням озера Рудольфа і є пригідним колонізаційним тереном, на якім можна поселити від 1 до півтора міліона людей. 3. Абисинія дістане смугу землі у формі коридору до порту Ассаб, який належатиме до Абісинії. Якщо Мусоліні відкине цю пропозицію, тоді Абисинії відступили би порт Зеіля у британській Сомалі смугу землі з французького Сомалі, на що французи дали свою згоду. 4. Абисинія залишиться під суверенністю цісаря і дістане допомогу Ліґи Націй, щоби перевести відповідні реформи при співучасти Італії. Таким чином Італія дістала би 150.000 квадратових миль або майже половину дотеперішньої Абісинії, якої простір сягає 350.000 км². Ці пропозиції прийняв британський уряд. Їх предложать Мусолінієві, цісареві Абисинії та комітетові пятьох Ліґи Націй. Ці пропозиції куди більше дають Мусолінієві ніж йому пропонували дотепер.

БРИТІЙСЬКИЙ КАБІНЕТ РАДИТЬ НАД ПРОПОЗИЦІЯМИ.

ЛЬОНДОН, 9. 12. ПАТ. Нині в год. 11-ій відбудеться під проводом Болдуїна засідання міністрів, на якім розглянуть французько-англійський проект з метою поладнати італійсько-абісинський конфлікт.

ПАРИЖ, 9. 12. ПАТ. Мін. Гор виїхав вчора в год. 10.15 вечором з Парижа до Швайцарії.

МЕЧ ДАМОКЛЯ НАД АБІСИНІЄЮ.

ЛЬОНДОН, 9. 12. ПАТ. „Дейлі Геральд" пише: Якщо Мусоліні згодиться вести переговори на основі французько-британських пропозицій, тоді відложать нафтові санкції. Якщо Мусоліні відкине ці пропозиції, зате на них згодиться цісар Абісинії, тоді нафт. санкції обовязуватимуть від 1. січня. Якщо їх приймуть і Мусоліні і цісар Абісинії тоді ці пропозиції предложать Лізі Націй, яка не зможе їх відкинути, хочби навіть вважала їх за незгідні зі засадами Ліґи Націй. Якщо цісар Абісинії відкине їх, В. Британія і Франція вестимуть далі переговори, а прем. Ляваль буде домагатись, щоби припинили всі санкції. Згаданий щоденник пише, що Абісинія мабуть відкине ці пропозиції, бо територія, яку пропонують Італії, є куди більша від тої, яку італійці заняли за два місяці, хоч дотепер не стрінули поважнішого спротиву абісинських військ

Перед новою димісією еспанського уряду.

МАДРИД, 9. 12. ПАТ. Нині відбудеться засідання ради міністрів. Прем. Шапапріета заявив, що подасться до димісії, якщо кортези відкинуть урядові проєкти. Дуже можливо, що криза уряду почнеться вже нині на засіданні ради міністрів. Кружляють поголоски про димісію одного або кількох міністрів.

Паляс Від нині гумор і забава! 6 королів гумору: Секе Сакаль, Тібор ф. Гольмай, Фелікс Брессарт, Отто Вальбурґ, Кароль Гушар, Ернест Веребес — у найвеселішій австрійській фільмі

Чотирьох і пів мушкетерів.

Хмари над Єгиптом.

Єгипетський уряд проти В. Британії.

ПАРИЖ, ПАТ. „Інтрансіжан" повідомляє з Каіро: Єгипетський уряд вважає останню заяву мін. Гора про невтручування В. Британії до внутрішніх взаємин Єгипту за недостаточну. Тому премієр рішив у понеділок 9. травня привернути конституцію з 1923 р., яку припинили на деякий час. Рішення премієра, який намагався виєднати авдієнцію в англійського надкомісаря, але безуспішно, викликало в Єгипті велике враження.

ЛЬОНДОН, А. Т. Е. Остання промова мін. Гора у палаті громад викликала неприхильне враження в египетських колах, головно в колах академічної молоді. Тому в неділю дійшло до нових заворушень. Кілька тисяч студентів домагалось бойкоту англійських товарів. 7 поліцаїв ранили.

Наради міністрів трьох прибалтійських держав.

РИҐА, 9. 12. ПАТ. Нині почалися у Ризі наради трьох міністрів закордонних справ: Литви, Естонії і Латвії. До Риґи приїхали вчора делеґації: литовська з мін. Лозорайтісом і естонська з мін. Селяма та Лярете̇і. Обі делеґації привитав на двірці генеральний секретар міністерства закордонних справ Мунтерс, члени естонського та литовського посольства і вищі урядовці міністерства закордонних справ.

РИҐА, 9. 12. ПАТ. Мін. Селяма, який вчора вечором прибув до Риґи заявив журналістам, що не може говорити про подробиці плянованого перевороту, бо справу розглядає слідча влада. В кожному разі щасливо сталося, що пляни змовників заздалегідь зліквідували. В Естонії панує спокій.

МІСЬКІ ТЕАТРИ НА ВІВТОРОК 10. ГРУДНЯ 1935.
Нині у Великім Театрі в год. 8. веч. Павла Абрагама
„Пригода у Ґранд готелю"
оперетка з ІВ. КУЛЬЧИЦЬКОЮ.
першорядна обсада. Барвні і веселі танкові еволюції.

НОВА КНИЖКА!
Із жіночої психольоґії
Химерне серце
Ірини Вільде.
Ціна 1.50 зол.
Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла", Львів, Ринок 10.

Нова вода на московський млин.

Кріза у Франції і московська небезпека в Европі.

Женева, 5. грудня 1935.

Давно вже політичне становище у Франції не було таке складне, заплутане і небезпечне, як тепер. Причина цього полягає в значній мірі в тім, що в Парижі провадять боротьбу між собою властиво не два табори, до тогож навіть межі цих таборів означені досить невиразно. В самім урядовім таборі сидять не лише отверті противники премієра Ляваля, з большевицько-соціялістичного табору, а й такі непевні приятелі, як „керманич" соціялістів-радикалів, Еріо. Що він своєю партією фактично вже давно не проводить не зважаючи на останній демонстраційний перевибір, загально відомо. Частина його партії марширує очевидно під командою Москви, частина підтримує сучасний уряд, а частина хитається при ріжних голосуваннях між „народнім" фронтом та Лявалем. В самім большевицько-соціялістичнім фронті, „товариші" Леона Блюма, ласі на міністерські фотелі та державне корито, вихоплюються часом з-під проводу п. Літвінова та загрожують повалити Ляваля скоріше, ніж цього треба Москві.

Сучасна тактика Москви в Парижі досить нерішуча вже з тої причини, що свою акцію у Франції кремлівські можновладці мусять пристосовувати до своєї акції та цілого політичного становища в Европі. У Москві знають добре з сумного досвіду, що кожна акція викликає протиакцію, та розуміють окрім того, що Франція має без порівнання більше впливу та значіння в цілім світі, коли на чолі її стоїть Ляваль, між коли на його місці стоятиме Поль Бонкур, чи якийсь інший приятель большевиків у Франції. Отже оскільки московський уряд використовує Францію для своєї акції в Европі та не боїться рішучих заходів Ляваля проти большевиків у самій Франції, щоб повалити Ляваля властиво не потребує поспішати.

Цю нерішучість своїх московських противників та хитання в таборі Еріо використовує Ляваль тимчасом дуже зручно, боронячись поза окопами своїх фінансових декретів про державні ощадности, доля яких очевидно злучена у великій мірі з іствуванням сучасного міністерства. Страх перебрати на себе відповідальність за фінансову руїну держави перед виборами, яких соціялісти жадають вже в січні і які відбудуться найпізніше цієї весни, стримує поважну частину радикалів-соціялістів виступити безоглядно проти Ляваля. Чи зможе цей страх стримати їх і при близькім рішенні справи розвязати „Боєві Хрести" та інші національні організації Франції, питання більш ніж сумнівне. Але не підлягає сумнівові, що розвязання національних ліґ здасть Ляваля цілком на ласку і неласку Москви.

Знищити національні організації Франції руками сучасного „буржуазного" уряду є тепер найбільшим тактичним завданням і найсолодшою мрією Москви. По знищенню цих організацій московські аґенти у Франції матимутьналію завести там большевизм еволюційно, спочатку в лагідних формах, без поважного проливу крови, а навіть вдержати соціялістично-демократичну маску для дальшої московської акції в цілій Европі.

„Запаморочення сучасними успіхами", перед яким остерігає Москва французьких соціялістів та завчасних спроб запровадити у Франції большевицький лад, що викликалаб опію націо-

Найбільший вибір
ЖІНОЧИХ МАТЕРІЯЛІВ
НА ПЛАЩІ ТА СУКНІ
поручає по низьких цінах фірма
АНТОНІ УВЕРА
1/540 Львів, Галицька ч. 10. 18-20

кальних організацій та громадянську війну, моглаб бути фатальна для самого московського уряду. Передбачувана інтервенція великих держав проти французьких большевиків, подібна до відомої інтервенції сусідів Мадярщини проти її большевицького уряду, малаб очевидно своїм безпосереднім наслідком і виступ великих держав проти самої Москви. Запобігти цьому московський уряд міг би очевидно лише напавши на Німеччину ще перед ліквідацією большевицького ладу у Франції. А вигляди на успіх цей напад міг би мати лише тоді, колиб большевики запанували більш-менше одночасно в обох латинських сестер, Франції та Італії.

І на повалення фашизму в Італії спрямовано тепер усі зусилля Москви в Женеві та цілій Европі та Америці. Між іншим приспішену спробу большевицької революції у Бразилії можна уважати відповідю Москви на збільшення бразилійського експорту до Італії. В Женеві московська акція проти Італії не зустрічає на превеликий жаль ані належного зрозуміння, ані належної протиакції. Хоч в англійській пресі було свого часу зазначено, що Англія ані трохи не є проти фашизму, і тактика англійських чинників у Женеві цілком відповідає цій заяві, але сама структура женевського апарату не дає змоги впливати якслід на делеґації деяких дрібніших держав, що свідомо чи несвідомо підтримують фактично акцію Москви в Женеві. Коли цим „антифашистам" звернути увагу на те, що упадок сучасного режиму в Італії наслідком її можливої поразки міг би спричинити большевицький переворот в Італії, то ці пани знизують плечима і відповідають, що це вже справа самої Італії.

Можна було думати, що на німецько-французькі переговори Москва відповість негайним поваленням уряду Ляваля, відкликуючи радикальних міністрів з його кабінету. Це не сталося. А коли сучасний французький уряд утримається й далі, то одною з поважних причин цього буде останне незвичайно енерґійне і виразне зазначення становища Німеччини супроти московського уряду. Відоме інтерв'ю Гітлера ставить московський уряд перед дилемою прискорити переведення своїх плянів в Европі, чи відмовитися від їх здійснення у ближчім часі взагалі. Побачивши свої карти відкритими і перемішаними кремлівські можновладці заметушились. Про це свідчить виразно настрій московської преси, яка уживає проти фашистів таких арґументів як „злодій, брехун, свиняче рило, скажений пес" і т. ін. („Ізвестія" 29. XI. 1935.). Останній з виразів узятий навіть із творів Пушкина і прикладений до кореспондента „Дойтче Альґемайне Цайтунґ" п. Юста. Цьому останньому не лишається властиво нічого іншого, як відповісти відомою цитатою з „Ґетца фон Берліхінґена", Ґете.

Коли політична кріза у Франції збільшує московську небезпеку в Европі, то сучасна тактика Німеччини супроти московського уряду робить її забороло[м] проти цієї небезпеки, та впливає дуже поважно і на тактику самої Франції та Англії. Устійнення якж твердого політичного напрямку в сучасних політичних відносинах в Европі тим більш потрібне, що поширення ембарґо на нафту, яке має бути незабаром вирішене в Женеві, загрожує новим загостренням англоіталійських відносин. А це може бути водою на московський млин.

М. Данько.

В справі ювилею Митрополита кир Андрея.

До Всечеснішого Духовенства Львівської Архиепархії!

Дня 17. I. 1936 минає 35 літ від вступлення на Митрополичий Престіл Митрополита Кир Андрея — Князя Української Церкви та Батька Українського Народу й почесного члена Т-ва ім. св. Андрея. Життя повне труду та жертв і невтомна самовідречена праця для добра й розвою Української Церкви й Українського Народу нашого Дорогого Ювилята роблять усіх нас Його довжниками, зобовязують нас до вдячности. Численні церковні й національні установи, що збирають та зберігають дорогоцінні памятки творчого духа українського народу, що плекають, поширюють і виказують перед світом духову культуру народу, що несуть поміч бідним та немічним, як оті, щоб для прикладу назвати: Національний Музей, Гр.-Кат. Богословська Академія, Великий Сиротинець СС. Василіянок, Народня Лічниця — це плід творчої думки, творчих змагань Нашого Великого Ювилята, це плід Його самовідреченої любови до рідної Церкви й рідного Народу. Численні Пастирські Послання з вельми цінними вказівками для священиків та вірних, як плекати і зберегти віру серед життевих трудноща та хуртовин, як плекати й досконалити християнські чесноти, а передовсім любов Бога та свого Народу серед найріжніших життевих обставин; далі як працювати для Церкви й Народу, як гартувати духа народу до виконання наложеного на нього Божим Провидінням завдання, Його терневий шлях на засłання підчас російської окупації, Його труди та жертви для Церкви й Народу в повоєнному лихоліттю — це дорогоцінні скорби ревности й духа любови Ювилята, що їх передовсім Духовенство повинно належно підчеркнути в моменті небуденного ювилею нашого Архиерея, їх собі присвоїти та передати грядучим поколінням як незвичайну цінну спадщину, як ясні дороговкази на історичному шляху Української Церкви й Українського Народу. Тому 35-літній ювилей Митрополитування в Галицькій Провінції Впреосв. Митрополита Кир Андрея нехай буде у нас великим торжеством, нехай буде тим благословенним часом, в якім Духовенство та всі вірні ще тісніше обеднаються з Нашим Дорогим Архиереєм, щоб сповнити завдання, наложені на нас Божим Провидінням! Видимим знаком привязання та любови нехай стануть передовсім щира молитва, Служби Божі, сповіди та св. Причастя в самім дні вступлення на Митрополичий Престіл у намірені Ювилята, щоб Всевишній дарив Ювилята багатими ласками, кріпив Його сили й дав Йому ще довгі літа прожити з нами для добра Католицької Церкви й Українського Народу. Тривалою памяткою привязання та любови до Ювилята нехай стануть двигнені в тім році установи, як сиротинці, товариства опіки над бідними, церковні братства та інші, що здійснювалиб голошені Ювилятом ідеї.

Львів, дня 5. грудня 1935.

Надзірна Рада Т-ва ім. св. Андрея у Львові:

Голова: о. Юліян Дзерович. Члени: о. Михайло Бобовник, о. Юрій Бодиар, о. Микола Винницький, о. д-р Лев Глинка, о. Микола Гошовський, о. Василь Кулик, о. Микола Ліщинський, о. Олександер Малинювський, о. [illegible] Мохнацький, о. Григорій Микитюк, о. Йосиф Осташевський, о. Йосиф Савицький, о. Василь Сайкевич, о. Іван Щербанюк.

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ. 75)

ГМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.

Спогади зперед 20-ти літ.

Відвідини міністра Гайнольда і секційного шефа Марке лиш одним днем випередили і були гейби заповідю високих відвідин табору архикняжною Марією Йосифою, матірю тодішнього наслідника престолу, пізнішого останнього австрійського цісаря Карла. Архикнягиня приїхала 29. вересня, у приватному характері, супроводжена двірськими дамами княгинею Віндішґрец та адютантами — марґрафом Палявічінім і ґрафом Беком. Їх приїзду очікували в таборі відпоручники намісництва — гр. Кастель і д-р Ґаляма. Не було ніяких особливих приготувань, зарядів, ані програми приняття. Таке було бажання архикнягині. Та нарід самотужки зготовив їй овацію, утворивши збитий шпалір від брами до церкви. Блимали жовто-блакитні відзнаки і стяжки. Вийшла шкільна дітвора з учительством. У брамі привитав її короткою промовою начальник табору барон Чапка. В моменті, як він бесіду кінчив, виринула як зпід землі своєрідна селянська ґрупа в гарній народній ноші, із хлібом-сіллю на таці і жмутами пільних квітів, що їх діти зложили у ніг архикнягині. В окруженні дітвори проведено її до церкви, де в дверях чекали наші і словінські священики в церковних ризах. Якось і цим разом не обійшлося без „припадкового" промаху. Не явився в церкві — хор: відвідини церкви були мовчазні. Хор виправдувався незнанням; запізно його повідомлено! Хоч знав увесь табор. І те — можливе...

Зате пізніше, коли архикнягиня в кінцевому бараці приймала чолобитню виселенців, хор відспівав справді по мистецьки: „Австрійський гимн" — „Зза синіх Карпат" і „Многая літа"; при чому так сильно виріжнювався голос сопраністки панни С. Музиківної, що архикнягиня Марія Йосифа казала собі її і диригента хору Івана Ворончака окремо представити. Таке особливе виріжнення матірю цісаря могло мати значіння, якщоб...

Після церкви відвідала архикнягиня школу, де шкільні діти вручили їй китицю квітів із величним вишиваним маншетом; відтак — електрівню, варштати, пекарню. Нарешті зайшла до двох виселенецьких бараків, одного нашого, одного словінського. Всюди витали її хлібом сілю, добрим словом, співом і — плачем. Жінки клякали, заломлювали руки і стиха голосили: „Найясніша Пані — пустіть нас додому..."

Ніхто їх у цьому не спинював. Дехто подавав прохання на письмі, хоч те було заборонене. Але — адютант їх відбирав. Не було ні одніської немилої пригоди. Архикнягиня лише здивлялася, що сінники на баракових тапчанах лежали рядом один поруч одного, без ніякої пересічки поміж ними. Висока перспектива!...

Відвідини ґміндівського табору українських виселенців матірю тодішнього наслідника престола, а майбутнього цісаря, — не були випадкові. В тому світі такі речі обдумують, заки їх виконують. Вони були проявом сприятливої для нас зміни настроїв на віденському дворі. Що-правда, — тимчасової. Інакше і не могло бути.

В тому часі — при кінці 1915. року — відвідини не вгавали. В четвер 30. вересня відвідали табор міністеріяльні радники всіх віденських міністерств, а 1. жовтня приїхав відвідати своїх земляків віцебанус Хорватії, якого хорватські виселенці витали демонстраційно.

Дуже симпатичні відвідини мав табор 3. жовтня 1915. р. Приїхав великий учений і великий приятель українського народу — Єнзен. Із зверхнього вигляду непомітна людина в сірому, зношеному пальті і такому самому крислатому капелюсі, нічим іншим, поза тим своїм сірим, простеньким виглядом, не подобав, цей гість, що висів з ваґону третьої кляси, на того великого Єнзена, якого знає ввесь світ. Його приймали в таборі самі українці, без ніякої спонуки управи, бо д-р Билинський, що орудував тією гостиною і сходинами в його честь, виступав у приватному, не урядовому характері. На тих сходинах була приявна вся наша інтеліґенція і всі члени управи; ці останні — як наші гості. Учений мав довшу промову, навіяну неприкидливою симпатією до нашого народу, виявивши основне знання української історії і умовини життя нашого народу. Говорив розважливо, поволі, без реторичних прикрас і облесливої масноти, — по німецьки. Гарну свою промову закінчив зверненим в наш бік побажанням єдности Тарасовими словами: „... і единомисліє нам пішли!..." Крім цієї цитати, наводив кількакратно Шевченківські уривки по українськи. Саля греміла від оплесків і окликів „слава". Опісля присівся учений до стола, де розташувався хор і насолоджувався українськими народніми піснями. Текст деяких собі записував.

(Далі буде).

Розправа за вбивство міністра Перацького.

СІМНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ЛЕБЕДЬ У ВАРШАВІ ЯК ДАЦКО.

Нині почалася розправа в год. 10.50.

Як перша зізнає свідок **Хая Вронцберг**. У перших днях вересня 1933 р. за посередництвом бюра „Полькоміс“ спровадився до неї молодий мужчина, що подав себе за Осипа Дацка. Мешкав до перших днів грудня 1933 р. Предложив особистий документ тотожности, що його видав магістрат у Львові на прізвище Дацко. Говорив, що приїхав до Варшави зі Львова на студії. Річи мав у валізі. Жив спокійним життям. На якийсь час перед випровадженням Дацка, телефонували до нього зі Львова. Розмовник просив повідомити Дацка, що батько доручує йому залишитися у Варшаві ще тиждень-два. Так теж довго Дацко мешкав у свідка. На передодні виїзду чи в сам день виїзду свідок завважила в передкімнаті якусь панну, з якою розмовляв Дацко. На запит предсідника чи може пізнати цього Дацка серед підсудних, свідок вказує на Лебедя. На внесок прок. Желенського суд стверджує що в слідстві свідок подала ще кілька подробиць, яких сьогодні не памятає, м. ін. — що Дацко подавав себе за поляка. На запит д-ра Ганкевича свідок подає, що Дацко випровадився мабуть 4. грудня, кажучи, що їде на дальші студії до Парижа.

Дальший свідок **Генрик Вронцберг** зізнає, що О. Дацко мешкав у свідка в Варшаві при вул. Злотій 59 від вересня до грудня 1933 р. Свідок зізнає так, як його дружина. Додає лише, що цей Дацко як спроваджувався, показав два документи: документ тотожности, що його виставив магістра і військову книжечку.

НА ЧИЙ ПРИКАЗ ВБИЛИ МІН. ПЕРАЦЬКОГО.

Свідок Дмитро Бубен, аспірант сл. поліції в Варшаві, зізнає, що 15. червня 1934. після вбивства мін. Перацького був на трасі втечі збивника. У розмові з ком. Пйонткевичем піддав думку, що з огляду на спосіб убивства треба взяти під увагу теж український елемент. Свідок був теж при перешукуванні плаща, який найшли на лодах. У кишені найшли жовто-блакитну стяжечку, як свідок запримітив, була це серійна стяжечка, які роблять українські т-ва з нагоди своїх національних свят. На приказ своєї влади свідок перевів ревізію в захисті при вул. Вольській 42. Згідно з повідомленням залізничого комісаріяту в захисті цьому мешкала особа, яка 15. червня пропала, а свої річи оставила. Як свідок переглядав книжку зголошень, запримітив там назвище Володимира Ольшанського, з яким стрічався вже підчас своєї служби у Сх. Галичині, як із назвищем, відомим в українському русі. Від управительки захисту довідався деякі подробиці про того Ольшанського. Стали тоді призадумуватися, чи не має він чого спільного з убивством. Свідок перешукав теж річи Ольшанського, переслухав персонал захисту і двох його льокаторів, а на другий день привів управительку Берову до сл. судді на переслухання. Їй показали фотографії. Берова не пізнала тоді нікого.

24. червня свідок дістав перші довірочні вістки, що виразно спрямовували підозріння проти українців. Інформатор подав м. ін. назвище Федика як того, що міг бути втаємничений в справу вбивства, головно в першій половині червня около 9. чи 10. був він у Польщі, приїхавши потайки з Данцігу.

25. червня свідка вислали до південно-східних воєвідств, щоб поінформувався про підложжя вбивства й евентуальних виконавців убивства. Він був у Львові, Стрию та Калуші. Із рапортів, що їх опісля зложив, виходить, що вбивник вийшов споміж українських націоналістів, є виконали вбивство задля демонстрації. Приготовляв замах один із студентів українців, що після якогось замаху у Сх. Галичині втік до Чехословаччини й відти вислали його до Польщі. Назвища цієї особи не подано, також опису особи.

Крім того свідок довідався, що ця особа була в Кракові та Варшаві, відки виїздила і наново верталася. Серед діячів ОУН сперечалися, хто видав постанову вбити міністра, закордонний провід чи краєвий. Переважила думка, що постанова вийшла з закордону, а виконати вбивство поручили краєвому проводові. Атентат мали виконати підчас побуту мін. Гебельса у Варшаві, одначе з технічних труднощів виконали після виїзду мін. Гебельса. По поворотї зі Сх. Галичини свідкові приказали перевести ревізію в мешканні, де жила під назвищем Ванди Квецінської, як опісля виявилося, підс. Гнатківська.

Д-р Ганкевич вносить, щоб суд віднісся до влади свідка, щоби вона звільнила його від службової тайни й виявила назвище інформатора, бо акт обвинувачення згадує, що підс. Бандера й Лебедь намовляли Гр. Мацейка, аби виконав убивство, тимчасом св. Бубен дістав вістки, що приказ до вбивства дав закордонний провід, а краєвий лише виконав його.

Прок. Желенський спротивився внескові оборонця, бо до вістки, що її склав свідок, не треба привязувати надто великої ваги, а ця теза не суперечить теж тезі акту обвинувачення. Рівнодушне теж тому, що прокураторія переводить свою тезу не на основі інформацій, що їх подав свідок.

Д-р Ганкевич і д-р Павенцький піддержують дальше своє внесення зазначуючи, що роблять це для добра виміру справедливости, та щоби устійнити, хто був справжнім убивником. Прокуратор вносить не брати внеску під увагу, бо обставина, що її подав цей інформатор не може вплинути на зміст присуду. Прокуратор дивується, що обороні залежить на виявленні інформатора, який не мав впливу на ніяку акцію, звязану з убивством і добачує в цьому бажання оборони демонструвати і затемнити зовсім ясні перспективи цієї справи. До інформатора цього не відноситься прокуратор як до інформатора, який скріпив обвинувачення. Цей інформатор не мав досі впливу, ані не буде його мати на будуче на силу акту обвинувачення ані на присуд. Виявлення цього інформатора не має оправдання ані для підсудних ані для самої ОУН.

Обор. д-р Л. Ганкевич відповідаючи прокураторові підкреслює, що оборона не заступає тут інтересів ОУН, тільки боронить права і справедливости.

Трибунал відкинув внесок оборони з таких мотивів: виявлення особи інформатора не має значіння, бо фактичні умовини, які він подав, в нічому не змінюють тези акту обвинувачення про намову Мацейка до вбивства мін. Перацького і не можуть вплинути на зміст присуду.

На дальші питання оборони св. Бубен виясняє, як зродилася в нього концепція, що вбивства доконали українці.

ТРИ КОНЦЕПЦІЇ ПРО ВБИВСТВО МІН. ПЕРАЦЬКОГО.

Далі свідок подає, що в ночі по вбивстві міністра розшуки пішли в трьох напрямах: поліція переводила ревізії між українцями, ендеками і між комуністами. Опісля свідок оповідає про зізнання, які склав перед ним студент Краєвський. Він бачив на вул. Фоксаль двох мужчин, одного брюнета, другого темного бльондина, при чому опис цього останнього відповідав описові Ольшанського. Свідок переслухував теж приватного урядовця Дзюру, який напередодні вбивства міністра бачив у Лазєнковськім парку двох мужчин, які вели притишену балачку по українськи. Свідок підкреслює, що оборона зле зрозуміла деякі уступи його зізнань, в першу чергу зізнання про конфіденціональні інформації. Інформатор заявив тоді свідкові, що в колах ОУН дискутують, чи вбивство вийшло від краєвих чи закордонних кол ОУН.

На питання оборонців свідок описує речі Ольшанського, які знайшли в захисті, в першу чергу течку і плащ. На питання прокуратора додає, що заки створено спеціяльний слідчий апарат зі суддею для справ надзвичайної ваги, кожний з представників слідчого уряду вів самостійно розшуки. Свідка Краєвського прислали до св. Бубена.

По обід. перерві зізнавала св. *Маріянна Кузьмінська*, служниця Вронцбергів. Одного дня приніс листар гроші для Дацка, якого не було в хаті. Свідок вказує на підс. Лебедя як на згаданого Дацка.

200 ЗОЛ. КАРИ ТА ОДИН ДЕНЬ ТЕМНИЦІ ЗА ЗІЗНАННЯ ПО УКРАЇСЬКИ.

Св. Віра Свєнціцька, яку привезли з вязниці у Львові, заявляє, що буде зізнавати по українськи, хоч польську мову знає. Трибунал покарав свідка за відмову зізнань грівною 200 зол. зі заміною на випадок нестягальности на 10 днів арешту. Виходячи свідок поздоровляє підсудних піднесенням руки та окликом: „Слава Україні“. На внесок прокуратора суд при помочі знавця-перекладчика устійнив значіння цього оклику і покарав свідка за зневагу суду одноденною темницею. Опісля суд відчитав зізнання св. Свєнціцької, які вона склала у слідстві. Св. зізнала тоді про умовини, в яких переведено Мацейка з Ямного до Чехословаччини з Раком і Зарицькою.

ЧЕРГОВА КАРА 200 ЗОЛ. І ДВОДЕННА ТЕМНИЦЯ. СВ. ГОРНИЦЬКИЙ ВІДКЛИКУЄ СВОЇ ЗІЗНАННЯ.

Св. Адріян Горницький, якого теж привезли зі слідчої вязниці, заявляє, що буде зізнавати по українськи. Суд покарав його *грівною 200 зол. зі заміною на 10 днів арешту* на випадок нестягальности за відмову зізнавати по польськи, бо як студент львівського університету знає польську мову. Після того свідок заявляє, що буде зізнавати по польськи, бо знає, що в польськім суді мусить зізнавати по польськи.

На питання предсідника чи брав участь в ОУН, свідок відповідає: „У слідстві своїми зізнаннями обтяжив я деяких підсудних. Тепер заявляю, що ці зізнання вимушені поліційними тортурами, бо мене переслухували 4 дні на морозі. Тепер мені соромно, що я був такий слабий і що склав такі ганебні зізнання. Вважаю це злочином“. Дальше свідок, не зважаючи на напімнення предсідника, починає вихвалювати ідею ОУН, зазначуючи, що буде їй вірний до смерти.

Предсідник перебиває свідкові та перестерігає, що не вільно виголошувати агітаційної промови. Свідок всежтаки намагається говорити дальше та підносить оклики. Предсідник приказує випровадити свідка зі салі. Коли поліціянти виводять свідка зі салі, він далі підносить оклики в українській мові. Предсідник проголошує постанову суду, якою засуджено свідка на два дні темниці.

Опісля суд відчитував зізнання свідка з 21. квітня, в яких він відкликав свої зізнання з вересня 1934. Свідок ствердив тоді, що попередні його зізнання були неправдиві, та що для вияснення справи постановив зложити нові, щирі та правдиві зізнання. До ОУН втягнули його 1932 р. та приділили до організаційного реферату. При кінці 1933 іменували свідка технічним шефом у пропагандовому рефераті. Опісля свідок говорив широко про свою діяльність при кольпортажі нелегальної літератури та про співпрацю зі Спольським, Царем і Николишином. Подав також місця, де були склади літератури ОУН.

Опісля прок. Желенський заявив, що засудження Горницького на два дні темниці не вичерпує справи його поведінки супроти суду та мусить мати дальші наслідки. Горницький допустився в цій салі двох провин: сказав, що його туртурували, а саме що його держали на морозі, а це є нікчемна, хоч незручна брехня, бо його переслухували 7 і 8 вересня. Другої провини допустився тим, що тут на салі накликав до державної зради. Так допустився він провини з § 140 і 154 к. з. та ще раз осуджує

ҐРИПА

простуда, ревматизм, артретизм, подагра є зимою плягою людскости. Проти цих недомагань уживаємо таблеток Тогаль.

ПРИНОСИТЬ ПОЛЕКШУ ТИМ, ЩО ТЕРПЛЯТЬ.

АПОЛЬО

Нині святочна премієра архитвору виробні Парамавнту п. н.

АННАПОЛІС

Герої фільми „Бенгалі" сотворили нову фільму, яка задивувала світ.

В гол. ролі Sir Guy Standing і Rysh. Cromwell. Фільма, яка залишиться в памяті глядача.

такі виступи свідків і вносить переслати до прокуратури відпис нинішних зізнань Горницького, щоби його притягли до карної відповідальности.

Суд постановив взяти під увагу внесок прокуратора.

ВІДГОМІН НАПАДУ НА ПОШТОВИЙ УРЯД У ГОРОДКУ.

Св. Маріян Жураківський, який відсиджує довгоречинцеву кару за участь у нападі на пошту у Городку, зізнає про подробиці цього нападу. 28. листопада 1932. р. як член організації ОУН свідок дістав доручення поїхати зі Станиславова до Львова, де мав ждати на нього на двірці невідомий мужчина. Цим мужчиною, як свідок опісля довідався, був Березинський. Він завів його до свого помешкання, де було вже кілька осіб, між іншими Білас і Данилишин. Свідкові доручили вернутись до Станиславова і доручити Ясінському, якого псевдонім був „Льолько", щоби приїхав до Львова, бо плянують якусь „роботу". Ясінський відповів, що до нічого не хоче мішатися і не поїде. По повороті свідка до Львова свідок стрінувся знову на стації з Березинським, з яким пішов до його помешкання. Там був між іншими особами „Максим", який показував зібраним плян пошти у Городку і виразно говорив про напад. Він приділив теж кожному в присутніх ролю, яку мають виконати підчас нападу та роздав зброю і маски. Після того присутні на нараді виїхали до Городка, де переночували в стодолі. Чергового дня пополудні Березинський викликав усіх зі стодоли, поділив на дві групи і зібрані пішли на пошту. Свідок мав доручення стояти на коридорі. На свист учасники нападу вибігли з пошт. уряду, втікаючи до ліса. Там поділили гроші; кілько було грошей — свідок не знає. Зате знає, що його група дістала 900 зол., які пізніше найшли у траві.

ЖУРАКІВСЬКИЙ ОБТЯЖУЄ ПІДС. ЛЕБЕДЯ.

У слідстві свідок доглянув на фотографії підс. Лебедя подібність зі згаданим „Максимом", який у помешканні Березинського представляв плян нападу. Свідок додає, що на фотографії цей мужчина мав вуси.

На запит предсідника, чи пізнає між підсудними цього Максима, свідок по довшій хвилині вказує на підс. Лебедя кажучи, що він є подібний до Максима.

На внесок прокуратора суд показує свідкові фотографію підс. Лебедя з актів справи, яку показували йому в слідстві. Свідок добачує подібність у цій фотографії до цього Максима з тією ріжницею, що цей Максим не мав вусів. На внесок прокуратора суд ствердив, що свідок зізнавав кількома наворотами як підсудний за напад на пошту в Городку і опісля як свідок у цій справі рішуче пізнав підс. Лебедя як згаданого Максима. Суд доручив встати підс. Лебедеві і свідок приглядаючись йому, заявив, що Лебедь є подібний до Максима.

Далі свідок подає, що його зізнання, які він склав перед розправою у наглім суді не були правдиві в усіх подробицях, бо свідок хотів оминути наглого суду. Зате зізнання про Максима були правдиві. Три або чотири дні по нападі свідок з одним з учасників нападу стрінув у Львові цього Максима. Він заявив товаришеві свідка, що можуть вертатись до Станиславова, бо там спокійно і нема арештувань.

У нападі в Городку брали участь крім свідка з його гуртка: Данилишин, Білас, Максимців і Березинський. З часописів свідок довідався, що підчас нападу вбили членів ОУН Березинського і Старика.

На внесок прокуратора суд відчитав зізнання Жураківського, які він склав як підсудний і свідок, тому, що в його нинішніх зізнаннях доглянув прокуратор недокладности.

Після того предсідник відложив розправу в год. 4.50 до вівтірка 10 год. рано.

*

ВРАЖІННЯ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА.

(Телефоном від нашого кореспондента).

Варшава, 9. грудня 1935.

Сьогоднішний день був замітний двома моментами: черговою невдачею прокуратора через свідка аспіранта П.П. Бубена та демонстраційними виступами двох свідків українців. Св. Бубен пригадував своїми зізнаннями зізнання інсп. Пйонткевича, себто у низці подробиць, що торкалися втечі вбивника, погоні за ним і первісного слідства, відбігав дещо від акту обвинувачення. Особливо сензацією була заява, що в 9 днів після вбивства свідок дістав „довірочні" інформації не тільки про те, що вбивником є член ОУН, але і що серед краєвих членів ОУН йде спір, чи приказ до вбивства вийшов від краєвих чи закордонних властей ОУН. Сам прокуратор признав, що свідок „заскочив" його своїми зізнаннями і старався вирівняти ріжниці між тим, що сказав свідок, а тим, що каже акт обвинувачення. Намагання оборони, щоби виявити імя того поліційного конфідента серед ОУН, який був особистим інформатором свідка, не мали успіху. Обор. д-р Л. Ганкевич пробував навіть такого „тріку", що знечевя запитав, чи може тим інформатором був Федина, що викликало негайне відхилення того запиту. Таксамо предсідник відхилив оба запити обор. Шлапака щодо таємничої нагороди за виявлення вбивника чи поміч у слідстві. Цікаво, що при поважному вислуханні зізнань того свідка і його попередників зі слідчої поліції можна було виміркувати, що інформатором Будного не був той інформатор, яким користувався ком. Федунішин-Дутелло у Львові, ані ком. Хомранський у Катовицях, — іншими словами, тих інформаторів є безліч.

Другим згаданим цікавим та одночасно багато більше емоціонуючим моментом у нинішній розправі були демонстрації свідків: Свенціцької і Горницького. Обоє перебувають у слідчій вязниці у Львові і вичікують своїх процесів. Оклик Свенціцької „Слава Україні" пролунав досить неспостережено і радше повідомив про нього прок. Желенський, жадаючи офіціяльного перекладу і запротоколування. Зате виступ св. Горницького був багато яскравіший. Коли Горницький, після того, як його покарали грошевою гривною за відмову зізнань, заявив, що готов зізнавати по польськи, присутні думали, що він піде слідами Мигаля і Малюци, чи хочби Спольського, Івасика і Макарушки, які всетаки вдавалися у подробиці справи. Тимчасом Горницький зробив усім несподіванку: показався типом свідка, що досі у цьому процесі ще не виступав. Не тільки признається до приналежности до ОУН тепер, але і заповідає ту приналежність на будуче та користає з нагоди для виголошення революційної промови. Видно, що передбачував, що не дадуть йому її докінчити і тому говорив дуже швидко, безупинно, не звертаючи на переривання предсідника.

Коли бачив, що таки говорити не може, обмежився до революційних окликів, за які його силоміць вивели зі салі. Інша річ, що у слідстві поводився Горницький цілком інакше і між іншим найбільш засипав Рака та розкрив подробиці вбивства дир. Бабія, за котру то справу мабуть буде відповідати перед львівським судом.

Яким цілком іншим типом молодця був св. Жураківський, відомий уже як фізично і духово слаба людина з процесу Біласа і Данилишина, колишній конфідент станиславівської поліції, що вийшло було наверх у самбірському процесі. Жураківський відсиджує довгоречинцеву кару за напад у Городку і виступає з оголеною головою у вязничій одежі, блідий і марний. Промовляє відразу по польськи, говорить усе, що знає і хоч не вказує на Лебедя, як організатора городецького нападу, з цілою рішучістю (як у своїх слідчих зізнаннях), то всетаки сильно його обтяжує. Різкий тон прок. Желенського видно збив спантелику до решти того свідка, який залишив гнітуче враження руїни живої людини.

*

Як зачуваємо істнує проект вести розправу до 18. ц. м. включно, потім перервати її до 27. ц. м. з огляду на латинські Різдвяні свята. В такому разі присуду треба би очікувати у перших днях (мабуть 4.) січня 1936 р. перед нашим Різдвом. **(ік).**

В 16-ТІ РОКОВИНИ СМЕРТИ
Д-РА СТЕПАНА ГАСЮКА
сотника У. Г. А.
відбудеться
Поминальне Богослуження
в середу, 11. XII. 1935 в церкві Волоській в год. 8 р.

ДИМІСІЯ ЕСПАНСЬКОГО УРЯДУ.

МАДРИД, 9. XII. ПАТ. Еспанський уряд подався до димісії.

Приємна та цікава лектура

це збірка оповідань

ВАСИЛЯ СОФРОНОВА

ЛИПНЕВА ОТРУТА

Ціна: 1·40 зол., з пересилкою 1·70 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла" Ринок 10..

До статті „Поворот комуністичних настроїв".

(Замітка.)

Стаття у „Ділі" (ч. 327.) під наголовком „Поворот комуністичних настроїв", як можна почути, викликає деякі непорозуміння. У цій статті треба брати під увагу не окремі уступи й речення, але всю її конструкцію та головну тенденцію. А тенденція статті *яскраво протикомуністична:* автор бє на тривогу, бо справді зріст комуністичних настроїв навіть серед польських мас, а не тільки серед українських, особливо на північно-західних землях, сигналізує і така поважна польська преса, як консервативний „Час" та „Варшавскі Дзєннік Народови" в одній з передовиць. Правдоподібно найбільше непорозуміння може викликати той уступ статті, в якому говориться про Совіти, вокрема про колхози. Автор статті не тверлить, що так є в дійсності, але стверджує, що серед наших мас внаслідок їх нужди і темноти та під впливом ріжноманітної пропаганди зроджуються тут і там помилкове переконання, що на Сході краще. Чейже комуністи не засипають вогню в попелі та використовують нужду села для своїх цілей.

Про потребу боротьби з небезпечними прокомуністичними настроями „Діло" помістить на днях окрему ширшу статтю.

Викрили змову на життя короля Юрія II.

З Атен повідомляють, що тамошній владі безпеки вдалося майже в останній хвилині викрити змову на життя короля Юрія II. Змову зорганізувала анархістична організація. Короля мали вбити бомбою як переїздив улицями Атен на свято відкриття нового шпиталю. Арештували кількадесять змовників, а при ревізії найшли багато бомб і багато зброї.

Дальші криваві заворушення в Каіро.

КАІРО, 9. 12. ПАТ. В Каірі прийшло нині знову до нових поважніших заворушень. Демонстранти переходили вулицями міста, обкидували камінням автобуси та ліхтарні. Коли юрбу візвали, щоб розійшлася, а вона далі напирала, поліція дала сальву та тяжко ранила одного демонстранта. Урядових будинків бережуть відділи піхоти.

Вчора прийшло до нових заворушень на медичному виділі та в торговельній школі. Заворушення тревали до пізної години вночі. Вечором проголосили відозву до населення, яка заповідає, що на випадок дальших заворушень вжиють строгих репресій.

НОВІ РАДІЄВІ ЛЯМПИ:
TUNGSRAM
ЦЕ ЗАПОРУКА ЯКОСТИ НОВОЧАСНОГО ВІДБІРНИКА

Настя Волошин дійсно стигматизована.

РАНИ НАСТІ.

Одною з рішальних познак справжньої стигматизації є те, що стиґматичних ран **не можна вилікувати.** Так сталося і з Настею. Держали її в шпиталях впродовш чотирьох тижнів, лікували її, як уміли, вичерпали всі лікарські засоби — а чи вилікували рани Насті?! Вона вийшла зі шпиталю з **такими самими ранами,** з якими і ввійшла була до шпиталю. Рани Насті далі що тижня підчас екстази відновляються — **так само,** як це було перед тим, коли вона ще не була в шпиталі. Ці рани **ніколи не роплять,** ані не ропіли. Кожний ляік легко зрозуміє, що це взагалі не в їх „стилі", бо колиб ропіли, то як могли би однаковими задержатися впродовж пів року, що тижня засклеплюватися і знову відновлюватися? Не знаю, на чому опер д-р Радло своє твердження, що рани Насті в яворівському шпиталі проявляли „познаки ропнення". Можливо, що це був якийсь такий **хвилевий наслідок** його лікування Настиних ран. У життеписах признаних стиґматизованих осіб (нпр. Тереси з Конерсрайт, Ґемми Ґальґані) також находимо, що їх рани роззятрювалися, коли їх лікували.

В лікарському справоздані в „Експресі" кажеться, що дерматольоґи узнали, що ніби „рани Насті на руках і стопах повстали наслідком частого, брутального дразнення скіри, а на грудній клітці наслідком зранення якимсь гострим знаряддям і дальшого дразнення скіри пальцями".

Шаную опінію спеціялістів лікарів щодо хоробливих проявів, які їм добре відомі зі соток і тисячей випадків. Та нехай ці фахові львівські дерматольоґи скажуть, скільки випадків дивних стиґматичних ран мали вони перед Настею Волошин? **Перший раз у свому житті вони побачили їх на Насті — і забавилися в пророків!** У селі Млини є свідки на те, як повстали рани Насті. Краще було під присягою переслухати їх, ніж подавати таке грубе і наглядно неправдиве „прошуство". Настя вже в Млинах відповіла одному такому: „Кладіться ви на моє ліжко та робіть те, що я роблю, а я буду на все дивитися: чи то можна так, як ви кажете". Якщо Настині рани від дряпання, то чомуж їх у шпиталі не вилікували?!

Зрештою важне і рішальне тут те, яким способом **рани Насті щораз відновлюються** — заклеплені отвираються. Просто льоґіка каже, що **таким способом ті рани мусіли й повстати.** Це основна проблема щодо ран Насті. У львівському шпиталі, впродовж трьох тижнів, Настя мусіла мати бодай три екстази й три рази мусіли її рани отвиратися (інакше були би загоїлися). Значить, шпитальні лікарі **мали нагоду** наглядно переконатися, як отвираються рани Насті. Власне на це повинно було лікарське справоздання покласти головну вагу, спеціяльно висунути його, ясно устійнити й критично занаалізувати. А справоздання справді вже не підносить закиду про „ошуство" Насті, **але мовчить про те, яким способом рани відновляються — критично не устійнює цього,** тільки описово згадує, що раз Настя „в часі обіду, нагло сказала, що не буде дальше їсти, положилася на ліжко і відкрила стопи, на котрих були видні рани, з котрих виобувалася кров". Знаючому аж надто ясно, що справоздання тут **доцільно замовчує,** що це діялося **безпосередньо по екстазі.** Як я був при Настиній екстазі, Настя лежала на ліжку в чоботях і запнята на грудях. Коли збудилася, сама в тій хвилині сказала: „Кров на ногах і на грудях" (на руках тоді не виступила кров, але аж в слідуючу пятницю підчас екстази). Дійсно так і було. Рани **були свіженькі,** щойно отворилися, а свіжа кров забарвила бандажі на ногах і сорочку. Їои чімжеж тут якесь дряпання?!

Лікарське справоздання мовчки між стрічками, також признає, що Настині рани отвираються підчас екстази, що тут виключене всяке „ошуство" і всяке штучне дряпання. Воно кінчається словами: „**Наукове вияснення нападів Насті тяжке, і навіть по 40-дневній обсервації неможливе**". Коли порівняємо цей вислід тритижневої обсервації лікарів спеціялістів з будлючним твердженням „Експресса" з 29. X. п. р., що ніби „один тиждень побуту (Насті) в шпиталі вистарчив також для повалення інших леґенд", то пригадується нам славний колись дотеп львівського „Monitor-a":

„Pojechali Gross und Wild
Wiedeńskimi szlaki,
Powrócili klein und mild —
Powiedz: kto to taki?"

Це оконечне „пояснююче" ствердження лікарського справоздання — це наймудріше і найправдивіше слово в цілому тому справозданні. Воно індиректно, але зовсім виразно, **признає, що стиґматичні явища Насті правдиві й оригінальні, що Настя дійсно стоїть у ряді стиґматизованих осіб та що лікарі спеціялісти безрадні супроти тих явищ взагалі, а спеціяльно супроти стиґматичних явищ Насті Волошин.**

Колиж так, то якжеж лікарське справоздання могло без усякого слова спротиву й **критики** залишити в собі, як складову частину, твердження дерматольоґів, що ніби рани Насті повстали штучним дряпанням і штучним поколенням?! Тим своїм твердженням дерматольоґи обстоюють думку, що ніби стиґматичні явища Насті **штучні** — значить дерматольоґи **пояснили й розвязали** проблему Насті і то дуже просто. А справоздання кінчається признанням, що проблема Насті науково покищо не дається розвязати! Бачимо, що це справоздання само собі суперечить в основній справі — а ця суперечність цілком розсаджує його. І розуміємо, чому справоздання штучно замовчує, тушує проблему відновлювання Настиних ран. Тим способом воно хоче скрити або бодай ослабити теперішність, яка розсаджує його.

Та я тому зовсім не дивуюся. Ще раз скажу: Лікарі попали не на свою річ, а Настя Волошин стала „знаком, котрому будуть суперечити".

О. д-р Г. Костельник.

(Далі буде).

Горячкові зброєння Злучених Держав.

ВАШИНҐТОН, 9. 12. ПАТ Секретар департаменту війни Дерн у річнім звіті для президента повідомляє, що число вояків у найближчому буджетовому році збільшать до 165.000 старшин з 11.979 до 14.000. У летунстві Дерн проєктує будову щороку по 800 літаків так, щоби по пятьох роках Злучені Держави могли мати 4.000 нових воєнних літаків. Американський нарід — кінчить Дерн свій звіт — дійшов до переконання, що зміцнення та модернізація засобів оборони є необхідні.

ВІД НИНІ
ЛИШЕ ПІДМІНКА КАВИ
„ПРАЖІНЬ"

Морські наради в Льондоні почалися.

ЛЬОНДОН, 9. 12. ПАТ. Нині в год. 10.30 рано відкрили у Льондоні морську конференцію, одну з найважніших морських нарад по війні. Наради йтимуть в льокарненській салі Форін Офісу, в якій 1925. р. підписали льокарненський договір. Нараду відкрив прем. Болдуін, опісля промовляли представники: Злучених Держав, Австралії, Канади, Франції, Індії, Ірляндії, Італії, Японії, Нової Зеляндії і Полудневої Африки. Наради йтимуть при замкнених дверях.

Контреволюція на залізницях.

„Ґудок" з 5. грудня подає нову вістку про нові прояви саботажу. На стації Ворожба західної залізниці устійнили кільканадцять випадків, що поїзд розірвався. Слідство виявило, що винуваті в цьому залізничі майстри Воропай і Сидоренко. Їх притягнуть до судової відповідальности за свідоме шкідництво з метою скомпромітувати стаханівсько-кривоносівські методи праці.

(РО.)

З відчитової салі НТШ у Львові.

Під увагу всім україністам.

Комісія Мови при НТШ улаштовує реферати й дискусії на теми, що вяжуться з наукою української мови в сучасній школі. В останньому часі були два реферати **К. Кисілевського,** а саме на теми: **„Староукраїнське письменство в новій ґімназії"** та **„Переклад Літопису для школи".** Референт підкреслив цінності наших памяток та зазначив, що не можна цієї лектури обмежувати до найменших розмірів, але в тісні рямки програми треба вложити найкращі й найлегші частини оригіналів і зразкові переклади. Аналіза старої літературної мови зайва, але потрібні дедуктивні пояснення тексту, якщо йде про зміст. Переклади мусять мати всі прикмети новітньої літературної мови з невеликим числом архаїзмів. Книжечки до старого й середнього письменства в перекладах повинні подавати молоді цікавий культурно-історичний та виховний зміст.

Після дискусії Комісія подає до відома україністів такі напрямні: 1) Треба прочитати в перекладі та в оригіналах короткі винятки із: Слова Іларіона. Життя Теодосія. Подорожі Данила, Літопису (зокрема галицько-волинського), „Поради" Вишенського, козацьких літописів. 2) Найбільше уваги треба звернути на Слово про похід Ігоря. 3) Ця лектура має на меті виховати любов і пошану до нашої старовини, зазнайомити молодь з культурно-історичними основами нашого життя в порівнянні з чужими творами; тому вона не повинна перетяжувати подробицями, але ярко освідомлювати про змістове багатство наших памяток.

Комісія прохає всіх україністів листовно подати свої думки до чергових питань з обсягу граматичної термінольоґії, літературного заголошування слів нового літературного словництва, перекладів, підручників та гуртків рідної мови.

Виділ.

Ляльки, забавки
по найдешевших цінах поручає клініка ляльок
СТАНИСЛАВ ЦЕТНЕР
ЛЬВІВ. УЛ. СИКСТУСЬКА 4 (Готель „Літа").

Премієр голяндського уряду про Україну.

Пишуть нам з Амстердаму.

Проф. В. Кузів, суперінтендент української еванг. церкви, з нагоди своєї обіздки Голяндії відвідав цими днями премієра голяндського уряду д-ра *Г. Колейна*. В розмові з ним про українські справи на Сов. Україні висловив проф. Кузів д-рові Колейнові подяку за те, що голяндський уряд досі не визнав Совітів. У цілій їх розмові проявлялися вдячні почування д-ра Колейна до українського народу взагалі. Український нарід знаний д-рові Колейнові з його побуту у Львові.

Припинення екзекуцій льокаторського податку.

Згідно з постановами ст. 12. декрету президента з 14. листопада ц. р., про податок від помешкань відписано залеглий податок від льокалів, який повстав до 1. січня 1936. р. від одно- і двокімнатних помешкань. Тому, що ці постанови обовязуватимуть щойно від 1. січня 1936. р. міністерство скарбу обіжником з 29. листопада ц. р. Л. Д. В. 38453/1/35 доручило, щоб скарбові уряди припинили екзекуції, які ведеться, щоби стягнути залеглости від льокаторського податку та екзекуційні кошти, які повстали при стяганні податків. Міністерство скарбу вияснило у своїм обіжнику, що ст. 12. згаданого декрету обіймає теж належність льокаторського податку від помешкань за IV. квартал 1935. р., бо декрет відписує податкові залеглости до 1. січня 1936. р.

Характеристичний комунікат про бомбардування шпиталю.

АСМАРА, 9. 12. ПАТ. Агенція Стефані запевняє, що в Десів у хвилині, коли його бомбардували італійські літаки, було 10.000 вояків. Місто боронили протилетунські гармати і скорострілн, якими абісинці переслідували 18 італійських літаків. Літаки бомбардували лише військові обєкти: магазини муніції, летовище, телефонічну централю і військовий табор. Згідно з італійськими інформаціями у шпиталі Червоного Хреста не було недужих, зате була там військова влада. Летунська розвідка ствердила, що всі намети на летовищі і в інших місцях означені були Червоним Хрестом. Сестру милосердя американку і кореспондента Аваса ранили підчас переполоху самі абісинці.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні збори Супрому.

В минулу неділю відбулися Загальні Збори СУПРОМ-у (Союз Українських Професійних Музик) у Музичному Інституті ім. М. Лисенка. СУПРОМ обєднує тепер 59 членів, які працюють у 5-ох секціях: педагогічній, композиторській, музикольогічній, виконавчій та утилітарній. Заходом СУПРОМ-у влаштовано два самостійні концерти. Крім того члени брали участь у 35 імпрезах. Створено теж видавництво, яке видає твори композиторів, обєднаних у композиторській секції та поладнано справу висилки творів композиторів за кордон. Рада СУПРОМ-у задумує уладити з Музеєм НТШ виставу українських народніх інструментів, наладнати тісну співпрацю з виділом „Просвіти" у справі популярних музичних творів для села і т. д. Вкінці рішено теж створити конкурсові нагороди для авторів-композиторів і закупити у горах дім на відпочинок для членів.

Загальні Збори одноголосно рішили надати почесне членство заслуженим українським музикам і співакам: Сальомеї Крушельницькій, Модестові Менцінському та Олександрові Носалевичеві.

Загальні Збори признали абсолюторію уступаючій Раді і майже одноголосно вибрали нову Раду в такому складі: д-р Н. Нижанківський, голова; дир. Барвінський, проф. Шухевич, проф. Савицький, проф. М. Колесса та д-р Лісовська, члени Ради. До провірної комісії ввійшли: д-р Ст. Людкевич, д-р З. Лисько і д-р Р. Кришталський.

Найкращий дарунок

на св. Миколая

Вирібня першорядних одягів для Пань і Панів
І. М. Каролінський — Львів, Коперника 28.
поручає
убрання, смокінги, фраки, футра, пальта і ін. до міри для Панів та костюми і плащі для Пань з власних і повірених матеріялів по ревеляційно низьких цінах.

Реєстрація худоби 1. січня 1936 р.

Рада народніх комісарів оголосила постанову, що головна управа господарської статистики переведе реєстрацію худоби на просторі цілого СРСР, крім підбігунових околиць. Реєстрація обхопить не тільки рогату худобу, але також вівці, кози, мули, осли, верблюди, безроги та устійнить число вуликів в усіх колхозах, державних господарствах і кооперативах. Крім того рада народніх комісарів доручила районовим філіям тресту „Заготской" до 20. грудня ц. р. подати дані про доставу мясного контингенту. Всіх, які будуть скривати худобу перед реєстрацією, притягнуть до судової відповідальности. (РО.)

Фабрика хемічних виробів
О. Левицька і С-ка
У ЛЬВОВІ, вул. КОРДЕЦЬКОГО ч. 51.
Телефон 60-04. ПКО. 503-881
поручає власні вироби найкращої якости
Пасту до взуття „Елеґант" терпентин.
Пасту до взуття „Елеґант" воскову
Пасту до підлоги „Французька маса"
Віск комбінований до підлоги
Васеліну до шкіри
Синку до біля
помадкову і коронову
Шварц до чобіт. — Віск шевський. — Смолу шевську. 1357

Комунікат.

Повідомляємо ще раз наших П. Т. Відборців у Львові, що наші розвозщики пастеризованого молока по домах мають поіменні леґітимації, в яких є подана щоденна ціна за пастеризоване молоко та кавову сметанку.

Просимо П. Т. Відборців жадати, щоб вони показували ці леґітимації і на випадок якихнебудь недокладностей повідомити нас про це на письмі або телефонічно.

Дирекція „Маслосоюзу".

НОВИНКИ.

— **Школа танців „Хоровід"** повідомляє, що у вівторок 10 грудня відбудеться продовжена година танців. Початок точно в год. 6-ій веч. Гостям раді. Найближча лекція танців відбудеться вівторок 17. грудня в год. 6. і 8. 2—2

— **В-во календаря „Дніпро"** (Т-во Емігрантів) цим дуже просить усіх своїх шан. відборців негайно вирівняти належність за календар. Конто ПКО у Львові ч. 504.782. 2—2

— **Маємо нову крамницю з капелюхами.** Українських крамниць у Львові маємо досі так мало, що на кожну нову мусимо звертати спеціяльну увагу нашого громадянства, щоб воно підтримало її і цим дало змогу їй розвиватись. Наше жіноцтво, що такі великі гроші дає заробляти чужим фірмам, повинно знати, що саме позавчора повстала при вул. Пекарській 1а нова робітня капелюхів під назвою „Мі-ка", яку веде відома з кількалітньої своєї праці у „Труді" п. Міка Дрогомирецька. Останньої суботи посвятив нову домівку о. Домет Садовський у присутности представниць наших промислових установ і деяких запрошених гостей. Фірма „Мі-ка" знаменувана по модерному і має чималий запас найкращих моделів останньої моди.

Уживану одіж, біля, обуву мужеську, жіночу, дитячу для інвалідів, вдів і сиріт приймає
УКТОДІ, Львів, Потоцького 48.
З провінції висилайте почтою. У Львові відберемо самі за писемн. повідомленням.

— **Ректор Українського Вільного Університету в Празі**, проф. д-р Олександер Колесса, виголосить на святочній інсталяції в пятницю, 13. ц. м., у великій авдиторії фільософічного факультету Карлового Університету (вул. Бржегова 5) виклад: „Драмована історія України середини XVII століття". Початок год. 10.30.

— **Знесення рогачкових оплат 12. грудня.** У звязку з президентським декретом про знесення мит, копиткового, постоєвого і т. п., оголошеним 4. ц. м. прийшло на львівських рогачках до гострих суперечок, бо власники возів не хотіли вже платити оплат, а міська служба держалася давних приписів і домагалась оплат. З урядових кол вияснено, що декрет про знесення рогачкових оплат обовязує по 8 днях від його оголошення, отже 12. ц. м. Чому не повідомлено про це загал інтересованих?

— **Обнижка цін у Станиславові.** Цінникова комісія при міській управі в Станиславові вирішила новий цінник на мясо, його перетвори, муку та печиво. Цінник уводить обнижку цін цих харчевих засобів і почав уже обовязувати. Поліція контролює продавців, потягаючи до відповідальности тих, що не придержуються нових цін.

— **Страйки в Польщі.** У третьому кварталі ц.р. занотовано в Польщі 372 страйки, що охопили 1.769 заведень праці. Страйкувало 49.704 осіб. Найбільше страйків (86) було в будівельному промислі, при чому взяло в ньому участь 15.940 осіб.

ЦЕ БОМБОНЕРА З ПОМАДКАМИ
ФОРТУНИ НОВОЇ

— **Спростування.** У звязку з поміщеною в „Ділі" з дня 17. 11. ц. р. ч. 308 у відділі „Новинки" нотаткою п. н.: „Як на провінції бавляться" прошу на основі § 19 пресового закону помістити отсе спростування: Неправдою є, начеби дня 11. листопада ц. р. в реставрації Гамера в Бурштині забавлялося товариство і до комплету взяло підписаного, як місцевого посадника міста; неправдою є також, щоби в часі тоїж забави відходила монополька, а вкінці всі учасники перейшли від чарок до кулаків, якими почали себе взаємно гласкати; неправдою є, щоби вислід цієї забави був такий, що кількох її учасників вийшло з неї менше або більше побитих, а одного окріваваленого мусіли відвезти до дому, де лікар робив йому застрики на отверезіння. Зате правдою є, що дехто з тутешньої інтеліґенції, серед них і підписаний, попрощавши перенесеного до Львова начальника тутешнього суду, пішли до реставрації Гамера на снідання, що учасники цього короткого снідання поводилися весь час зовсім спокійно і що ніхто із цього товариства не був побитий, а тим менше скріваввлений, як також що нікому із присутніх місцевий лікар не давав застриків на отверезіння. Залучую вислови правдивого поважання — **Василь Мигас**, посадник міста Бурштина.

— **Еміграція і реемірація в Польщі.** В часі 10 місяців ц. р. виїхало з Польщі 47.935 емігрантів з того 18.666 до країв европейських і 29.269 до країв позаевропейських. У цьому самому часі повернуло до Польщі 34.551 осіб, з того 33.127 з европейських і 1.424 позаевропейських країв.

— **Проти пиття етеру.** Евгенічні товариства звернулись до міністерства суспільної опіки з проханням загострити приписи щодо продажі етеру, яким наркотизується тепер сільське населення на заході з великою шкодою для здоровля. На польсько-німецькому пограничі пють етер мешканці кількадесять сіл.

— **Львівська хроніка.** Бронислава Колтишова (вул. Стрілецька 10) повідомила поліцію, що ще 3. ц. м. пропала її 17-літня донька Ірина. — На вул. Замарстинівській переїхав віз фірми Шляйхера Катерину Петрель, яку в тяжкому стані відставлено до шпиталю. — При вул. Цловій затроїлася світильним газом ціла родина Ровнерів, зложена з 5 осіб.

— **Доробилися на залізничих роботах.** Комісія, виделегована міністерством шляхів за-

Андрієвська ревія

для ліквідації великих зловживань на залізницях, ствердила, що неправильности ділялися головно при виконуванні робіт. У Рогові комісія виказала, що на будову відомої убікації на двірці видано аж 62 тисячі зол. Роботу приняв начальник дорогового відділу у Скерневицях, інж. Курнатовський. Стверджено, що він вибудував собі гарну віллю коштом 14 тисяч зол., очевидно із сум, записаних у рахунку на відому убікацію. В Ловічу старі шини, що надавалися ще до вжитку на бічних лініях, продавали на шмельц. Дороговий Евген Станьчук доробився на тих трансакціях величавої віллі у Варшаві. Керовник руху на тійже стациї, Стан. Мартошевич, вмішаний теж у цю аферу, вибудував собі віллю в Ловічу. За гроші, здобуті при приниманні робіт і наслідком інших зловживань, інж. Евген Домбровський купив собі один дім у Познані, другий в Острові Велькопольськім, маєток Гіполітівка і кілька віль у Калетникові. Дальше ствердила комісія, що будівельний підприємець Сулімірський, з фаху мулярь, на залізничих будовах доробився дому у Варшаві і двох віль у Закопаному. Купив собі також земельний маєток. Значного маєтку доробився також муляр Юзеф Мочигемба, будівельний підприємець із Ченстохови, що поставив багато будинків на відтинку Ченстохова –Варшава. Кошториси тих будинків значно перевищують дійсні кошти будови. Досі арештовано у звязку з тими зловживаннями 22 особи. Втрати державного скарбу обчисляють на міліони, але значну їх частину забезпечено на маєтках усіх винуватців.

— **Любовна трагедія.** В Дрогобичі 27-літний Филип Грубер, дентистичний технік, постріляв тяжко з револьвера абсольвентку гімназії Гелю Гельд і 22-літнього абсольвента гімназії Йосифа Пастернака. Причиною була заздрість, бо Пастернак „відбив" йому наречену, якою була Гельд. Грубера арештовано.

— **Новий лавреат Ґонкурів.** Академія Ґонкурів призначила цього року 33-ій раз свою щорічну нагороду за найкращу повість за минулий рік. Дістав її Жозеф Пере за повість „Кров і світло" 5 голосами проти 4-ох, які впали на Ван дер Мерша за його повість „Інвазія 14". Новий лавреат має 40 літ і має вже за собою кілька повістей таких як „Спільники", „Зеня", „Білий ескадрон", „Під зеленим прапором". Його нагороджена повість основана на боротьбі биків в Еспанії. Перебуває постійно в Мадриді.

— **Століття німецьких залізниць** святкували минулої неділі в Нірнберзі при участи канцлера Гітлера, представників державної і партійної влади та закордонних гостей. Канцлер виголосив промову, в якій зазначив, що залізниця в Німеччині є першим соціялістичним підприємством, де рішають не капіталістичні інтереси підприємств, але справа публичної вжиткови.

— **Батя у фінансових клопотах.** Велика фабрика обуви Баті, що була досі найповажнішим експортером Чехословаччини, встановляє в найближчому часі з причини податкових і фінансових труднощів триденний тиждень праці. Якщо ситуація не поправиться, 10 тисяч робітників звільнять від праці. Слід зазначити, що завдяки концернові Баті Чехословаччина находилася на першому місці у світовому експорті обуви.

— **Фельдмаршал Макензен** скінчив 6. ц. м. 86-ий рік життя. З цього приводу в його сільській резиденції у Фалькенвальде біля Штетену явилися військові і цивільні делегації з побажаннями. Канцлер Гітлер наділслав сердечну ґратуляційну депешу. Скількість депеш і листів, які наспіли на адресу старого фельдмаршала з цілої Німеччини, є дуже велика.

— **Самоходова катастрофа.** На шосі під Венрагеном у Голяндії наїхали на себе два самоходи, з них один упав у рів з водою. Сімох пасажирів погибло на місці, а два тяжко потовклися. З пасажирів другого самоходу, який розбився, два борються зі смертю.

— **Золото заливає Америку.** За рапортом Федераль Резерве Борд запаси золота, що находяться в державному банку американських Злучених Держав, перевищили в останньому часі 10 міліярдів долярів. Такого високого запасу золота не було ще ніколи в цьому банку. Про наплив золота до північної Америки свідчить факт, що в останніх 12 тижнях привезено до Злучених Держав золота вартости 800 міліонів долярів.

— **Ріжні вістки.** Чеська влада рішила виділити до 1. січня із Чехословаччини до Польщі 900 безробітних вуглекопів зі Шлеська. — Всі більші постерунки жандармерії в Чехословаччині одержали авта і мотоциклі, так що ціла жандармерійна служба є змоторизована.

— Диплом інжиніра-мірника з відзначенням одержав у Львові Богдан Дума із Літині, пов. Дрогобич.

ДНЯ 13. XII. год. 8.15

З театру.

ТЕАТР „ЗАГРАВА": „ОБІТОВАНА ЗЕМЛЯ", драма на 4 дії *О. Олеся*

Йшли ми на цю песу подвійно зацікавлені: як виглядає перший більший драматичний твір нашого визначного поета і як виглядає на сцені ще свіжа трагедія рідні Крушельницьких, що виїхали на Совітську Україну як неофіти з надіями на найкращі матеріяльні та моральні успіхи і впали там жертвою якогось жахливого непорозуміння. Олесь, вибравши на свою драму тему, що довгими місяцями хвилювала галицьке громадянство, зробив дуже сміливу спробу; — наші письменники дуже рідко вміють використовувати на тему своїх творів актуальні події. Сміливість такої спроби в тому, що актуальна подія, яка зросла на сторінках преси і в товариських розмовах до величини сензації, не вистачає самими своїми фактами на літературний твір. Сцена, як і поема, має свої окремі вимоги, які виробили ми собі під впливом інших літературних творів.

Олесь підійшов до своєї драми занадто просто, як публіцист, не як драматург. Вивів засліпленого прихильника совітського ладу, що виїздає в цю „обітовану землю", до останньої хвилини непохитно вірного своїй ідеї; що все там іде так, як повинно йти. Рідня довкола нього — особи майже без власного обличчя, коли не рахувати одного моменту, де молодий син, іще як націоналіст, протиставиться батькові. Сам герой такий простолінійний, що від першого свого виступу до останнього — до божевілля, не переходить ніяких хитань. Байдуже, чи такий був він справді і чи так могли виглядати дійсні події. Драма, що йде на сцені, не може нас цікавити виключно з погляду правдивої трагедії знайомих нам осіб. Коли на хвилину забуваємо, звідки зачерпнений сюжет драми і коли перестаємо підкладати під ролі акторів знайомі дійсні особи — маємо перед собою тільки кілька нещасливих жертв, які нічого цікавого не роблять, нічого розумного не кажуть, не переживають ніяких конфліктів, а ждуть на неминучу смерть безрадні та невинні, наче барани на заріз.

Перша дія з живим діяльогом дозволяє сподіватись акції; друга не виходить уже поза реторику, хоч іще тримається; третя, де можна було сподіватись першого удару фанатиків із реальним життям у Совітах, котиться вже механічно без психольоґічної проблеми. Щойно тепер необдний глядач бачить, що має перед собою манекінів, з якими не вяже його ніяка психольоґічна нитка. Нема у драмі ні засновку інтриґи, ні такого питання, що хвилювалоб нас разом з автором; справа тут поставлена так, що від першої хвилини знаємо, куди це все йде, і ми не йдемо ані за арґументами героя, ані не за його переживаннями попросту тому, що цих переживань нема. У цьому основна помилка всієї драматичної конструкції. Автор замісць зробити хочби найслабше зусилля, щоб ускладнити акцію, створити драматичні конфлікти на сцені, приймає заздалегідь готову розвязку і тезу свою підтримує поверховною полемікою, без сумнівів, без психольоґічних переживань і без проблем.

Можемо легко уявити собі, що якби на сцену замісць акторів на тлі декорації виступив звичайним столиком прелеґент, який красномовно вмів би оповісти нам про трагедію, яка зустріла одну галицьку рідню на Сов. Україні — то ефект його відчиту не був би менший від такої песи. Пригадуємо собі, що читаючи навіть звичайні часоп. статті на цю тему, писані без таланту, ми зворушуємось, коли уявляємо собі трагедію неменше як на драмі Олеся. Опис трагедії кільканадесяти осіб на потонулім кораблі, десь на далекім морі, прочитаний у новинці, не робить на нас великого вражіння, а звичайна суха звістка, передана устно про смерть доброго знайомого, може нас приголомшити. У театрі, де бачимо тільки плід уяви письменника, зворушення наше може мати велику силу, хоч воно зовсім інше від того, коли спочуваємо трагедії живих осіб. Для Олеся трагедія знаної йому людини не стала спонукою відтворити її духову трагедію; його зацікавив тут політичний бік справи і він спрямував усю увагу на матеріял, яким можна покористуватись для доказу, як поводяться большевики із своїми громадянами. Вийшло грубо-ефектовне видовище саме в дусі большевицьких аґіток, прегарний засіб для протибольшевицької пропаганди серед маси, що слухає актора такcамо, як вічевого промовця.

Має „Обітована Земля" легкий діяльоґ, навіть кілька гострих дотепів і добрих помічень, а не має головної психольоґічної пружини, без якої ніяка драма не може обертатись у нашій уяві. Остання дія, вся перемінена на монольоґ божевільного — це вже невідхильний наслідок такого підходу до теми, при якому найлекше зробити з героєм те, що зробили большевики: позбутись його.

Вся песа трималась грою п. В. Блавацького — повною сили, експресії та яко мога природного тону. Шляхетний тип жінки створила п. Істоміна, дуже добрі були в епізодичних сценках п. Боровик і п. Степова, звернув на себе увагу молодий артист п. Даниляко. *ж. р.*

Саля Театру Ріжнородностей

„ВЕРБЛЮД ВУХОМ ГОЛКИ", комедія на 3 дії *Лянґера.*

Комедія чеського автора Лянґера — одна з тих, які ще раз відсвіжують стару, оклепану тему: як бідна дівчина, донька родичів з непевною минувшиною і ще більш невиразною теперішністю, своєю красою, життєвою мудрістю і хистом до добрих інтересів робить побіч інших найліпший інтерес: виходить заміж за молодого, гарного міліонера. Ця стара тема, одягнена в нову дотепну форму, з добрими типами і комічними ситуаціями.

Театр „Заграва" виставив цю комедію дбайливо і з добрим темпом. У грі артистів та в ситуаціях слідно досвідну руку режисера, дарма, що не всі артисти стояли вповні на висоті свого завдання. За кожним побутом наших театрів у Львові доводиться ствержувати велику шкоду, яку заподіяло українському драматичному мистецтву розбиття артисток на кілька груп. З приватних треба відмітити гру Совачевої та Боровика. Добрий Пазадрій. Блавацька мила у дикції і рухах, не зовсім вірно передала тип дівчини з золотим серцем, але й із купецькою головою. Курило, як „мовчазний слон" і амант, поза доброю зверхною появою, не вжився у свою ролю і не дав ніякого типу. Управа театру повиннаб звернути більше уваги на характеризацію акторів, головно мужчин у характеристичних ролях.

Не зважаючи на те, що вистава відбулася в неділю вечором, у невеликій, але гарній салі „Скія", публики було обмаль. Видно, що львівським громадянам вистане про потребу свого театру тільки — говорити. *в. с.*

Дописи.

ЛЬВІВ-ЛИЧАКІВ.

Сокільський Вечір у Личакові. В неділю 8. ц. м. уладило руханкове т-во Сокіл IV. сокільський вечір при вул. Крупярській. На програму зложилися: дефіляда вправляючих (70 осіб — більше не могло поміститись), коротке вступне слово голови Т-ва дир. О. Радловського, опісля 8 членів виконали легко вправи вільноруч, відтак побачили ми наших найменших під проводом п. Мицик у козацьких одностроях, які завзято ступали під такт музики. Потім були вежі учасників під проводом п. М. Салдита, що випали бездоганно. Збірні танки „Коломийка" і „Гречаники" укладу м-рa Скрипільної випали прекрасно. Жаль, що цих наших танків не гуляють по дансінгах і забавах. Вправи членкинь з праздниками серпами випали дуже гарно; це вправи, що їх впровадили соколиці на красному сокільському святі в 1928 р. Вежі членів були тяжкі, та проте їх виконано з легкістю. Відділ Сокола-Батька виступив з ефектовними вправами на поруччах; це дійсно своєрідна кляса руховиків. Танком „Гуцулка" та живими образами, в яких представлено ріжні

віли легкої атлетики, закінчили соколи це свято з надією зергове своє свято відбути вже у власній домівці. Гостей дуже багато.

ЧОРТКІВ.

В честь добродіїв „Р. Ш." В суботу 23. м. м. відбувсь в Чорткові зворушливе свято-концерт у честь пп. Андрія і Михайлини Шматів. Зійшлись численно батьки і діти, щоб бодай у цей скромний спосіб сплатити довг вдячности жертводавцям, які своїм щедрим даром у кво-ті 5.000 зол. купили мурований дім, в якому місцевий кружок „Р. Ш." веде народню школу. На програму свя-та склались: „Привіт", відспіваний гімназійним хором, промова адв. д-ра Михайла Рослякa, голови місцевого кружка, деклямації дітей народньої школи та промова представника учит. збору, проф. Василя Бараве. Найкра-щою точкою свята були виступи маленьких деклямато-рів. Відспіванням рідношкільного і національного гимну покінчено це гарне свято.

Спорт.

КУРСИ ДЛЯ ЛЕЩЕТАРІВ.

Виділ Філії К. Л. К. у Львові постановив перевести для початкуючих курс їзди на лещетах. Курсів таких відбудеться в сезоні кілька під проводом інструкторів К. Л. К. Щоб дати змогу працюючим взяти участь у кур-сі, постановив Виділ перевести один курс тільки в неді-лі і свята в годинах догідних для курсантів (згідно з умовою). Крім цього відбуватиметься курс тричі в тиж-день в годинах пополудневих, залежно від умови з кур-сантами. Виділ Філії просить усіх, що хотілиб користа-ти з одного чи другого курсу, зголоситися в секретарія-ті Філії К. Л. К. у Львові, Домініканська 11, в урядових годинах (понеділок, середа, пятниця від год. 19.15 до 20.30).

Колиб зголосилась більша скількість курсантів, кур-си будуть відбуватися в кількох групах у ріжних око-лицях міста. Участь у курсі безплатна. Курси розпічнуть-ся зараз, як тільки будуть відповідні снігові умовини.

СХОДИНИ ЧЛЕНІВ ФІЛІЇ К. Л. К. У ЛЬВОВІ

Дня 13. ц. м. відбудуться ширші сходини членів Філії К. Л. К. у Львові, на яких Виділ представить плян праці за найближчий сезон. Виділ філії просить усіх членів явитись на ширші сходини. Нових членів приймає се-кретаріят в годинах урядових.

Виділ Філії К. Л. К. у Львові.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 10. XII. год. 8 веч. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Середа, 11. XII. год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Четвер, 12. XII. год. 8. веч. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Пятниця, 13. XII. год 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Субота, 14. XII. год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 12. XII. год. 8. веч. „Івась із місяця".

Субота, 14. XII. год. 8. веч. „Івась з місяця".

Кіна.

АДРІЯ: „Авто-поліцмайстер".
АПОЛЬО: „Аннаполіс".
АТЛЯНТИК: „Найщасливіший день у йому житті (Йосиф Шмідт).
БАЛЬТИДА: „Боксер і дама" і „Що мій муж робить в ночі".
ГРАЖИНА: „Петрусь" з Франціскою Гааль.
КАСІНО: „Його Величність шофер".
КОПЕРНИК: „Ільонка" з Франціскою Гааль.
МАРУСЕНЬКА: „Бенгалі" (Гейрі Купер).
МІРАЖ: „Катюша" і Ревія маріонеток.
МУЗА: „Секвоя".
ПАЛАС: „Були собі два гільтаї" (Льорель і Гарді).
ПАЛЯС: „Чотири і 1/2 мушкетерів.
ПАН: „Весела вдовичка" та „Доля кавярки".
РАЙ: „Вацусь".
СОНЦЕ: „Шовно вчора" та ревія „Поминки на Богданівці".
СВІТ: „Чотирьох джентельменів", „Азбука любови".
СТИЛЕВЕ: „Про що мріють дівчата" та ревія.
ТОН: „Хрестоносні походи" Сесіля Б. Мілля.
УЛАА: „Цілунок засудженого" та ревія.
ХИМЕРА: „Цирк Барнума".

Закордонне радіо.

Вівторок, 10. грудня 1935.

Відень [illegible] Концерт (музика, спів), 17.25 Церковні пісні. **Мор. Острава** (269,5) 17.35 Пісні та балади, **Прага** (470,2) 18.10 Пісні ріжних народів, 19.25, 20.45 Концерт, 21.30 Смичк. квартет, **Париж** (1648) 17.00 Сучасна фр. музика, 18.30 Концерт симф. орхестри, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт орх., 13.15 Рос. і циг. романси, **Берлін** (356,7) 14.15 Вес. мельодії, 16.00 Нові твори на форт. і голос, 19.00 Пісні Шумана та Пфіцнера, 20.10 „Ді Меделє фон Біберах" муз. комедія Й. Мізера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00, 22.30 Музика, **Кельн** (455,9) 19.30 Форт. музика, 20.10 Популярна музика, **Ляйпціг** (382,2) 12.00 Концерт, 18.50 Танки 7 століть, 20.10 Оперетkова музика, **Мінхен** (405,4) 16.10 Солісти — муз., спів, 17.00 Концерт, 21.10 Нар. музика, **Будапешт** (549,5) 13.40 Скрипка, 21.35 Циг. музика, 22.40 Форт. ресіталь, **Міляно** (221,2) 11.30 Попул. музика, 19.15 Легка музика, 20.50 Симф. музика, **Рим** (420,8) 13.10 Концерт орх., 20.50 Форт. ресіталь.

Середа, 11. грудня 1935.

Відень (506,8) 7.25 Ранішня музика, 17.00 Твори Бліхеля та Веч (солісти та композитори), 19.30 Симф. концерт (муз., спів), **Братислава** (298,8) 12.35 Концерт, 19.25 Словацькі нар. пісні, **Брно** (325,4) 20.55 „Орфей" оп. Монтеверді (в укл. Респіґі), **Прага** (470,2) 20.45 Симф. конц., **Париж** (1648) 13.15, 17., Легка й симф. музика, 21.45 Фестиваль Трістана Бернара, **Білгород** (437,3) 12.00, 16.20, 21.00 Концерт, 13.15 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 14.15 Популярна музика, 18.00 Граємо та співаємо, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 15.15 Форт. твори Шопена, 18.20 Романтична форт. музика, **Ляйпціг** (382,2) 16.00 Пісні Регера та Шілінґса, 20.45 Симф концерт, **Мінхен** (405,4) 13.15 Популярна музика, 17.00 Веселе муз. пополудне, 18.50 Суіта а-дур Скарлятті (форт.) **Штутгарт** (522,6) 19.20 Дитячі пісні, 20.45 Концерт присв. творам Вебера, **Будапешт** (549,5) 12.05 Форт. ресіталь, 13.00 Циг. музика, 18.00 Хор, 19.25 Концерт, 22.00 Концерт оп. орх., **Міляно** (221,1) 11.30 Легка музика, 17.30 Концерт із участю піяніста Арт. Рубінштайна, 17.40 Трансм. з Асмари, 20.50 „Вікторія та її гузар" оп. Абрагама, **Рим** (420,8) 13.20 Гов. концерт, 19.15 Легка музика, 20.50 Симф. концерт.

Львівське радіо.

Вівторок, 10. грудня 1935.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50 Легка музика з гр. пл., 7.20 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Зима иде — образець із пісоньками для дітей, 12.30 Тисяча тактів музики — концерт, 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Оп. фрагмент з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сонати з гр. пл., 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Форт. твори, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Великі та дрібні винаходи: Термометер, 17.15 Концерт орх., 17.50 Куток мови, 18.00 Іг. Стравінський: „Свято весни" з гр. пл., 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сильва рерум, 18.45 Спів. ресіталь Иль. Гейнової (мецосопр.) з супр форт., 19.00 Львів і вишколення succп. робітників, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Симфонічний концерт, 20.50 Вечірний денник із сучасної Польщі, 22.30 Гутірка для лікарів: Передшлюбні поради, 22.45 Музика з гр. пл., 22.48 Літературні хвилини, 23.05 Танц. музика в вик. орх.

Середа, 11. грудня 1935.

6.30 Ранішня авд., 6.50 Муз. з гр. пл. 7.20 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Відживне значіння городовини й овочів, 12.30 Грігова хвилина з гр. пл., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Твори на скрипку в супр. форт., 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Привязь і авторитет у вихованні та житті, 17.20 Концерт орх., 17.50 Огляд закорд. гумору, 18.30 Справа шкільного театру та театру для молоді, 18.45 Музика та спів із гр. пл., 19.00 „Коротко а добре" фейлетон Раорта, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 „Співоче товариство — й оншім" легка словно-муз. авдиція, 20.45 Вечірний денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Творчість Фр. Шопена (концерт), 21.35 Відчит Корн. Макушинського про Реймонта, 21.50 Чому купець повинен належати до професійної організації, 22.00 Концерт невиданих творів Кардовича, 22.30 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Доляр у Львові у приватних оборотах 5.30.

На нинішній варшавській біржі нотовано такі курси: Бельгія 89.35, 89.53, 89.17, Берлін 213.45, 212.98, 212.92, Голяндія 359.40, 360.12, 358.68, Льондон 26.12, 26.14, 26.07, Ню Йорк чеки 5.31 і 7/8, 5.33 5.30 і 5/8, Н. Йорк кабель 5.30 і 5/8, 5.31 і 7/8, 5.29 і 3/8, Осльо 131.25, 131.58, 130.92, Париж 35.00.50, 35.07.50, 34.93.50, Прага 21.95, 21.99, 21.91, Стокгольм 134.85 135.18, 134.52, Швайцарія 172.00, 172.34, 171.66, Мадрид 72.60, 72.75, 72.45.

Акції Банку Польського 95.75, Стараховиці 31.25, Ліліпоп 7.00.

Чи Ви вже подбали за календар на рік 1936?

Настільний календар потрібний у кожній хаті.
Найкращий і найцікавіший є великий ілюстрований

КАЛЕНДАР „КРИНИЦЯ"

Ціна зол. 1.50, порто 30 сот.
Висилає Адміністрація „Діла", Львів, Ринок 10. ПКО 504.060.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 9-го грудня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.
кг. масла десерового бльокового без опакування . .	2·50 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.54·50 „
кг. масла дес. екс. порт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·60 „
1 л. молока	0·16 „
1 л. сметани	0·75 „
1 к. яєць	4·90—5·00 „

Тенденція на молоко і на яйця сильна, масло і сметану вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 9. XII. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці льоко подвіря птахо-вискарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Цьогорічні курочки I. кл.	0·90 зол.
Однорічні, товсті курки I. кл.	0.85 „
Когути I. кл. до 1.50 кг.	0.80 „
Товсті качки I. кл.	0.90 „
Товсті індики I. кл.	0.95 „
Товсті пантарки	1.00 „

Кури, качки, індики, пантарки приймає в кожній кількости.

Птицю не годовану приймає по дешевшій ціні.

Купує вівсяну питльовану муку, гречану муку, просо та овес.

Приймає нових доставців.

Оповістки.

Загальні Збори Українського Інституту для Дівчат у Перемишлі відбудуться в понеділок 23. грудня 1935 р. в год. 4.30 пополудні в Перемишлі в концертовій салі Інституту. Порядок нарад: 1) Отворення Зборів, 2) Відчитання протоколу з поп. З. Зб. 3) Звіт з діяльности Виділу: а) секретарський, б) скарбника, в) господарський, г) управи гімназії, 4) Звіт контр. комісії, 5) Ухвалення буджетового предвинаря, 6) Вибір трьох членів Виділу и одного заступника, 7) Вибір трьох членів Контрулюючої комісії, 8) Внески і запити. Пригадуємо, що права членські и участи в З. Зб. є обумовлені в §. 11. статуту, який буде точно пристосований. Коли не явиться на Збори приписане число членів 1-ва Загальні Збори відбудуться того самого дня, там і з тим самим денним порядком в год. 5. попол. — За Виділ: д-р Загайкевич, голова. М-р Навроцький, секретар.

Дрібні оголошення

ҐАР, перша українська фабрика ґалянтерії, Львів, вул. Потоцького 55, випустила гребені та зеркала усіх величин. Домагайтеся всюди свого продукту! Дайте тією дорогою заробіток своїм. 790

„ЕТАН" — Я. і М. Головчак. Перша українська фабрика крейдок, ляку листового і паяшкового. Гуртівні склади у Львові: Кооператива „Рідна Школа" і „Союзний Базар". 722 5-6

Капи подвійні фіранки, від шости зол. Вирібня фіранок **Фрайліха,** Сикстуська 21. 646 5-?

Панна інтелігентна, з середньою освітою може провадити самостійно господарство в місті, або на селі. Ласкаві зголошення до Адм. „Діла" для „Сироти".

Лікар з практикою в повітовому місті відступить свою канцелярію. Зголошення до Адм. „Діла" під „Практика". 2-2

Всілякі направи будильників під гарантією 1.50, спеціяліст І. Мелер, Кохановського 6. 762 2-3

Донька священика шукає заняття в інтелігентному домі. Листи прошу слати: Більшанниця к. Золочева „Абсольвентка". 771 2-3

Золоті та срібні вироби, перстенці, шлюбні обручки тощо, продає дешево славнозвісна католицька фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, Марійська пл. 5. Полагоджує всякі направки. 8?

Фортепіяни, піяніна. продажа, наєм купно, Марецький, Львів, Баторія 7. 719 6-13

Бажаєте мати гарний капелюх на осінно-зимовий сезон — вступіть до фірми РУДОЛЬФ ВАЙСЕЛЬТ, ЛЬВІВ, пл. Марійська 8. Прийшов свіжий транспорт наймодніших мужеських капелюхів. 7-30

Відома солідна вирібня коддер і матераців переробляє дешево бо в подвірю З. Скібінський, Львів, 3-го Мая 4. 1-2

Оголошення.

Д-р мед.

Тадей Хутковський

спеціяліст недуг зубів і устної ями ординує: **Львів, Сенкевича 9.**
Тел. 236-33. 776 2-3

Лікар внутрішніх недуг

Д-р РОМАН

Львів, Сикстуська 43 б, тел. 288-03
ординує тепер від 10—12 і 15—18. 2-3

Радіоаматори купують

найдешевше в „УНІВЕРСУМ" Львів, Казимирівська 47. Цінники даром. 5-10

Новововідкритий Сальон Мод

„МІ-КА"

під управою МІКИ ДРОГОМИРЕЦЬКОЇ
Пекарська 1 а, Дім „ЗУПУ"
виконує:
Найновіші моделі капелюхів
Вовнячкові вироби
Рукавички
Квіти. 767 2-5

Гуртівня шпагату „ЛЕНКО" і КОНРАД — — Львів Гетьманська 22, тел. 249-81 717 3-5

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.